

Nog besparen? Neen!

De voorbije weken was het relatief windstil. Nu wordt duidelijk dat het pensioendossier en de cao-onderhandelingen tot het zomerreces onze aandacht ten volle zullen opeisen. De pensioendiscussie werd al eerder op gang getrokken. Eind april geeft de onderwijsminister het startsein voor de definitieve cao-onderhandelingen.

Ons pensioenregime voluit verdedigen

De pensioendiscussie is al behoorlijk geactiveerd. Na het verschijnen van het Groenboek van de federale minister van Pensioenen, Michel Daerden, lieten verschillende politieke partijen zich horen. Ook het ACV liet zich niet onbetuigd. Daarover schreven we in het vorig nummer van dit blad.

De gepensioneerdorganisatie Okra wil als officiële partner deelnemen aan de Nationale Pensioenconferentie. Maar Okra behartigt (vooral) de belangen van de gepensioneerd van de privésector. Onze gepensioneerd hebben daar geen boodschap aan. In de discussies over de overheidspensioenen beklemtonen verschillende belangengroepen telkens opnieuw dat de overheidspensioenen te hoog zijn. Niets is minder waar.

De pensioenbelangen van de gepensioneerd van de openbare sector (en dus ook onderwijs) worden uitsluitend verdedigd door de overheidsvakbonden. In het ACV gebeurt dat door de FCSOD, de Federatie van de Christelijke Syndicaten van de Openbare Diensten.

Tot vandaag hebben we dat met succes gedaan. Wij zijn er zelfs in geslaagd de automatische perequatie te solidariseren en stevig te verankeren. De nieuwe formule heeft ervoor gezorgd dat meer gepensioneerd van de perequatie kunnen genieten. Dat het prijskaartje daarvan hoger is dan dat van de perequatie-oud systeem, bewijst dat het nieuwe systeem beantwoordt aan het beoogde doel: het automatisch karakter verankeren en alle gepensioneerd laten meegenieten van de loon- of wedenevolutie in een korf.

Moet het nog herhaald dat ook het systeem van de indexatie moet worden behouden? De automatische perequatie en de indexatie zorgen immers voor welvaartsvastheid.

Het pensioen van de ambtenaren en het onderwijspersoneel blijft een uitgestelde wedde. Valabele argumenten om dat principe onderuit te halen, hebben we nog niet gehoord.

Wie het goed voorheeft met alle gepensioneerd, moet niet schieten op de overheidsgepensioneerd, maar ervoor zorgen dat ook de werknemers uit de privésector van een pensioen kunnen genieten dat hen in staat stelt behoorlijk te leven.

Bovendien blijft het een enorme uitdaging om de zorgkosten van de ouderen en de opvang van de bejaarden betaalbaar te maken. We vergeten niet dat ook de situatie van sommige overheidsgepensioneerd moet verbeterd worden.

Onze gepensioneerd collega's kunnen erop vertrouwen dat het COV vooraan staat als het pensioenregime van het overheidspersoneel moet verdedigd worden.

Cao 9: de onderhandelingen starten

Eind april starten de onderhandelingen over de negende cao voor het onderwijs.

De cao-besprekingen worden grotendeels overschaduwd door de penibele budgettaire situatie waarmee de Vlaamse regering wordt geconfronteerd. Net als de federale regering kampt nu ook de Vlaamse regering met een groot tekort. De noden zijn groot. Niet alleen in het onderwijs. Maar ze zijn wel bijzonder acuut in het onderwijs. Alleen al het wegwerken van het plaatstekort zal handenvol geld opslorpen.

Het lerarentekort wordt met de dag nijpend. Om kwaliteitsonderwijs te garanderen voor elk kind, hebben we veel goed opgeleide, gemotiveerde leerkrachten nodig. Op kwaliteit mag niet worden ingeleverd. Overheid, schoolbesturen en directeurs moeten zich inspanssen om de werkdruk en de plan-

last te beperken tot het minimum en de moed hebben de arbeidsomstandigheden van het personeel beter te maken.

Durft de overheid de kaart trekken van het personeel? Zijn de schoolbesturenorganisaties bereid te erkennen dat zonder gemotiveerd personeel de beste kansen geven aan kinderen niet mogelijk is? Zijn directeurs goede managers die waardering opbrengen voor het personeel en leveren zij een bijdrage om de werkomstandigheden voelbaar te verbeteren?

Al wie in het onderwijs enige verantwoordelijkheid draagt over personeelsleden, moet ervan doordringen zijn dat de eerste (weliswaar niet de enige) voorwaarde om mensen aan te trekken of te houden, is, het onderwijsberoep aantrekkelijker te maken.

We zullen tijdens de onderhandelingen vlug kunnen vaststellen of rekening wordt gehouden met de stem van wie dagelijks werkt met kinderen. Dat geldt voor de minister en de schoolbesturen, maar tevens voor elke vakbond. Ook voor onze organisatie is dat een opgave en een uitdaging.

Looneisen zijn, met uitzondering van een beperkt aantal anomalieën of discriminaties uit het verleden, voor deze cao niet prioritair. In de huidige budgettaire situatie is dat verdedigbaar. Temeer daar in uitvoering van cao 8 door de in de tijd gespreide verhoging van het vakantiegeld, inkomensverhogingen tot en met 2011 zijn gegarandeerd. In cao 8 hebben we immers bedongen dat vanaf 2011 het vakantiegeld op 92 % van de maandwedde wordt gebracht.

Genoeg is genoeg

Blijkbaar hebben Smets collega's in de Vlaamse regering het er moeilijk mee dat de noodklok wordt geluid over het tekort aan plaatsen in de scholen. Sommige leden van de Vlaamse regering, vooral de NV-A, willen dat Pascal Smet de nodige middelen zoekt binnen de onderwijsbegroting. Dat is een brug te ver. Voor de scholen en het personeel zijn bijkomende besparingen onaanvaardbaar.

De nood is hoog en niet alleen in Antwerpen. De minister gaat best voor een evenwichtige inzet van de beschikbare middelen. Hij stelt terecht dat het onderwijs genoeg heeft ingeleverd. Meer willen besparen is een regelrechte provocatie. En die laten wij niet over ons heen gaan.

Romain Maes
algemeen secretaris